

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Phaedri Avgusti Liberti Fabvlarvm Aesopiarvm Libri V.

Phaedrus

Rintelii, MDCCXXXVIII

VD18 13044567

Fab. I. Demetrius Rex, et Menander Poeta.

urn:nbn:de:gbv:45:1-17134

garia et quotidiana, vilescunt ac reiiciuntur.
Ast citato gradu iam ad eiusmodi fabulam
progrediendum.

FAB. I.

Demetrius Rex, et Menander Poeta.

Demetrius, qui dictus est Phalereus,
Athenas occupauit imperio improbo.
Ut mos est vulgi, passim et certatim ruunt:
Feliciter subclamant. Ipsi principes
Illam osculantur, qua sunt oppressi, manum, s
Tacite gementes tristem fortunae vicem.
Quin etiam resides et sequentes otium,
Ne defuisse noceat, reptant vltimi.
In queis Menander, nobilis comoediis,
Quas, ipsum ignorans, legerat Demetrius, 20
Et admiratus fuerat ingenium viri;
Vnguento delibutus, vestitu affluens,
Veniebat gressu delicato et languido.
Hunc vbi tyrannus vidit extremo agmine:
Quisnam cinoedus ille? in conspectu meo 25
Audet venire? Responderunt proximi:
Hic est Menander scriptor. Mutatus statim

* * * *

Artis etiam miseri nobilitantur fama.

Cum Demetrius rex, qui Phalereus cogno-
minatur, Athenas opprimeret tyrannide, et
omnia sub potestatem suam redigeret: vt vul-
go solent, passim omnes vndique affluunt ita,
vt ciuium quisque primus ad nouum regem
suum accederet. Fausta et felicia gratulantes
precantur omnia. Ipsi etiam ciuitatis princi-
pes, vt ut publicam sentirent forti victoris
manu

manu oppressam esse libertatem, auide istam, velut clementiae testem, sibi porrectam exosculantur, simulata humilitate ac deuotione: cum tristem clanculum deplorarent reip. statum ac immutatam senatus et iudiciorum rationem aequo animo ferre non possent. Tandem et illi, sed lento gradu, veniebant, qui literario suo magis delectantur secessu, et procul a negotiis plurimum solent bonarum artium vacare studiis. Nolebant illi quidem, vt vulgus, ruere: accedebant tamen oportuno tempore gratulantes: ne, non comparuisse, sibi aliquando noceret. In his Menander quoque erat, comicus poeta nobilissimus, cuius fabulas ipse Demetrius saepe cum voluptate legerat, viri, de facie sibi prorsus ignoti, diuinum admiratus ingenium et artem. Incedebat vero molli et quasi numerato gradu, capite ornatus, et voluptatis gratia largiter vinctus, ac nitide, vt diuites solent, indutus laxiore vestitu. Cum rex illum extra populi, praepropere ruentis, turbam conspexisset: quisnam, interrogat, pantomimus et saltator iste, qui regem in concione ciuium adire non veretur? Qui proxime stabant, hic est, inquit, Menander, comicus ille celeberrimus, quem doctissimi quique suspiciunt, et in oculis ferunt. Sententiam rex in continenti mutauit. (* Reliqua desiderantur: fortasse in hunc sensum restituenda) Vt plurimum enim viri doctrina et eruditione illustres magni ab rebus habentur, multisque cumulantur beneficiis:

ficiis : vt ne calumniatores quidem eorum
ferre , nedum ipsi adeo bene de rep. merito-
rum officia despiciere queant : etiam si speciem
minime gratam prae se ferre videant. Literas
ergo, qui possunt, amplectantur : neque studio-
sa iuuentus semet totam liberalioribus Musis,
de meliori nota omnibus vbiq̄ue commenda-
tis, mancipare dubitet.

FAB. II.

Viatores et Latro.

* * * *

Et vindicauit sese forti dextera.
Latrone occiso, timidus accurrit comes,
Stringitque gladium, dein, reiecta penula,
Cedo, inquit, illum, iam curabo sentiat,
Quos attentarit. Tunc qui depugnauerat :
Vellem istis verbis saltem adiuuisses modo,
Constantior fuisset, vera existimans.
Nunc conde ferrum, et linguam pariter futilem:
Vt possis alios ignorantes fallere.
Ego, qui sum expertus, quantis fugias viribus,
Scio, quod virtuti non sit credendum tuae.
Illi assignari debet haec narratio,
Qui re secunda fortis est, dubia fugax.

Sine strepitu et magno clamore, praesta te virum.

(* Et huius fabulae initium perit : quod huiusmodi fuisse
videtur)

Iter duo faciunt vna, eodemque tramite
res sibi vtrisque pollicentur aduersus infidias
fore